

REDACȚIA
Deak Ferencz-utca nrul 20.

ABONAMENTUL
Pe un an ... 24 cor.
Pe jumătate an ... 12 "
Pe 1 lună ... 2 "

Nr.-ul de Duminică pe an 4
coroane.

Pentru România și America
10 coroane.

Pentru România și străinătate
numeri de zi pe an 40 franci.

TRIBUNA

ADMINISTRAȚIA
Deak Ferencz-utca nrul 20.

INSERȚIUNILE
de un sîr garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 bani
de fiecare publicație.

Manuscripte nu se
înapoiază.

Telefon oraș și comitat 502

Gu armele lor.

De Ioan Russu-Șirianu.

Actualul ministru conte Andrassy Gyula face parte dintre cei zece — cinci-spre-zece bărbați mai cu știință de carte din cameră. A fost crescut anume să fie chiar între fruntași om de seamă: vocea lui să cumpe-nească. Prin urmare să și spună totdeauna numai adevărul, totdeauna ceea-ce simte și crede. Altfel, ce educație poate face popoului și ce pildă ar da celor cari îl privesc mai presus decât pe muritorii de rând?!

După câte vedem însă, și contele Andrassy una scrie și alta vorbește, una spune și alta face. Nu înțelegem a-i aduce învini în afaceri mărunte politice, în cari poate că fiind chiar ministru, nu poți să faci mâne ceea ce ai făgăduit azi ori că azi ești silit să vorbești altfel decum credeai eri. Ci vom dovedi, că Andrassy chiar în chestii mari, asupra cărora omul politic trebuie să fie deplin lămurit și stabilit, se contrazice!

Zilele acestea deputații nostri naționali s'au ocupat în dietă îndeosebi cu vorbirea dela 26 Noembrie a contelui Andrassy, vorbire pe care deputații unguri au aflat-o atât de strălucită, în cât — după cum se știe — au decis să fie tipărită în toate limbile și lipită până și pe zidurile caselor dela sate, s'o citească toată lumea.

În vorbirea sa dela 30 Ianuarie rostită în dietă deputatul V. Goldiș a arătat, că Andrassy susține lucruri pe cari istoria le desminte. Ministrul de interne vorbise adecă despre magnații, cari ne-au stăpânit veacuri de arândul, ca și când ei ar fi fost te miri ce oameni de puși în iconă: ei n'ar fi voit adecă să ne maghiarizeze, ci s'au îngrijit, ca niște buni părinți, ca noi, iobagii, să nu suferim nici o scădere în cele trupești și sufletești. Pe când adevărul e că magnații au fost niște exploatare fără inimă.

Asta n'o zicem noi, ci ne-o spune istoria și ne-o devedește — Andrassy.

Intr'adevăr, nobilul conte în orele sale de bună dispoziție se ocupă și cu — istoria. A scris despre *statul ungar* o lucrare premiata de Academia maghiară. În volumul I, pag. 191 a lucrării sale contele Andrassy zice:

»Anarchia și oligarchia pustia (țara) în chip îngrozitor«, — e vorba de stările din veacul XIII, așa că dacă nu făcea rânduială Carol Robert, și mai târziu Ludovic cel mare, amândoi din familie domnitoare străină, țara se prăpădea. Pentru că oligarchii — magnații — nu voiau să știe de nimeni, ci priviau țara drept o moșie, iar poporul, mulțimea, era pentru ei o turmă bună să tragă în jug.

După ce arată luptele ce oligarchii au purtat, și toate uneltirile lor pentru a stăpâni, la pag. 251, Andrassy zice:

»Inalta nobilime și-a ajuns astfel ținta, pentru care a luptat și dela care nu s'a

dat îndărăt, ori câte greutate s'au ivit. Sub Sigismund ea stăpânește țara. »Regalitatea e pusă în umbră«. La pag. 261: »Dreptul e al regelui, dar puterea e în mâna Staturilor. Oligarchia tinde s'ajungă la așa stăpânire fără hotar, încât regele și nobilimea de rând se împotrivesc«.

Zice însă și sfânta scriptură, că a voi stăpânirea, nu e păcat. E vorba numai: cum te folosești de putere. În privința asta tot Andrassy ne arată în cartea sa lucruri grozave săvârșite de oligarchii cari au pus stăpânire pe țară. Descrie, indignat (pag. 286) cum ei au pus bețe în roate guvernatorului Ioan Corvin dela Hunedoara, celui mai brav — maghiar (?) și (la pag. 298) cum Ioan Corvin nici nu poate face pentru țară binele pe care-l doreă, din cauza magnaților cu cari e silit să lege prietenie, cel puțin pe față, deși știe că sunt niște nemernici! Arată cum după moartea lui Ioan Corvin ei au aruncat în țară »sămânța desorganizării« (pag. 329) și câte piedeci și mișelii au comis sub Mateiu Corvin. E firesc, că având astfel de stăpâni, țara s'ajungă la — Mohaci.

În volumul II, la pag. 169, iată cum descrie Andrassy pe oligarchii:

»Deja și înainte de catastrofa dela Mohaci dignitățile bisericesti sunt îndeplinite după trebuințele politice și le folosește (oligarchia) după interesele sale. Le împart între familiile lor (nemeștii). Sunt prăzi în mâinile celor dela putere. Una și aceeași persoană îndeplinește mai multe dignități bisericesti. Venitele le cheltuiesc, dar la îndeplinirea datoriilor legate de înalta slujbă nu se gândesc. În dignitatea de episcopi așează copii. Perényi e numit în acest post însemnat pe când era copilandru. Tot copil era și Hypolit de este când l-au numit primat la Estergom«.

La pag. 209 arată cum oligarchilor nu le-a păsat de soarta țării nici (ne mai vorbind de nenorocirii cari nu erau nobili!), putea să vine turc, tătar, neamț, ei, oligarchii »nu prindeau arma de cât atunci, când tiranul (împăratul din Viena ori Sultanul) periclita interesele lor personale«...

Ași putea să înșir coloane întregi de asemenea constatări cari de altfel nu sunt numai ale lui Andrassy, ci ale tuturor ungarilor învățați cari se ocupă cu studiul istoriei. Și dacă am citat aceste lucruri nu din cărțile istoricianilor de frunte maghiari, ci anume din cartea lui Andrassy, e pentru a dovedi, că deși le știe toate și ministrul de interne, în parlamentul țării vorbește altfel, după cum crede că cer trebuințele politice...

Ce să-i faci: e și el vlăstar al oligarchilor cari puneau în scaunele episcopesti niște — copii.

Când astfel face un Andrassy, ce să te aștepti dela un Bozóky și alți analfabeți politici din dietă?! Aceia sunt în drept să vorbească orice verzi și uscate, și când isprăvesc cu arsenalul de invective, într'o su-

premă însuflețire »națională« să strige »ștreang Valahilor«, și tuturor celor-ce nu mai vor să rabde domnia oligarchilor de azi!

Nobilul conte scrie însă pe larg și de luptele nobililor de rând cari punând în fruntea lor pe Werböczy, la un moment dat frânseseră puterea oligarchilor... Poate cu vremea să se ivească un Werböczy al întregii pături democratice din țară, care să institue, odată și pentru totdeauna un regim întemeiat pe dreptate, un regim în care influența oligarchilor să fie redusă la proporțiunile cuvenite. Altfel ori câte coaliții s'ar mai înșgheba, nu scapă țara de un alt — Mohaci.

Congresul național sârbesc. Se anunță din Carloviț: În ședința de ieri a congresului, la care au participat iarăși numai radicalii, la propunerea deputatului *Radivojević*, s'a luat concludul ca congresul să-și amâne ședințele pe timp nedeterminat. Drept motiv al acestei hotăriri s'aduce, că comisiunea bugetară nu și-a terminat încă lucrările.

Ministru și șef de partid. Am anunțat și noi, că ministrul de comerț *Kossuth Ferencz*, a adresat în calitate de șef al partidului *kossuthist*, o scrisoare către alegătorii unguri din Bocșa, invitându-i să voteze toți — pe lângă menținerea principiilor — cu ovreiuul *Weiss Iulian*. De scrisoarea aceasta a pomenit și dl *Brediceanu*, în interpelarea sa de ieri, spunând că faptul acesta este cel puțin o frivolitate ca un ministru, să presioneze în chipul acesta direct asupra alegătorilor și mai ales asupra funcționarilor de sub administrația sa. Vine acum semioficiosul »*M. Tud.*« cu explicațiuni, spunând, — ceea-ce de altfel știind au făcut calificația faptului, — că *Kossuth*, a iscălit nu ca ministru, ci ca șef al partidului *kossuthist*. Zău! Și dacă funcționarii din Bocșa n'ar asculta pe șeful de partid, n'ar zice la aceasta nimic ministrul? Este estrem de desgustător să vezi pe un om, ce a fost decenii șeful unui partid oposant, care și-a mistuit cea mai mare parte din a sa activitate luptând contra abuzurilor electorale ale guvernelor — în nu mai puțin de un an de zile să săvârșească însuși lucruri, împotriva altora natural, pe care nu li-ar fi săvârșit nici unul din guvernele liberale.

STUDII STATISTICE.

De Eugen Brote.

Descreșterea relativă a populației române pe Valea-Oltului.

II.

Situațiunea populației în cele 79 comune, grupate din punct de vedere topografic și național și enumerate în articolul nostru precedent, se înfățișează la anul 1880 prin următorul tablou:

Grupul I. 35.996 locuitori, 33.679 români (93.56 procente), 2317 alții (6.44 perc.).

Grupul II. 37701 locuitori 21.237 români (56.33 perc.), 16.467 alții (43.67 perc.).

Grupul III. 33.232 locuitori 8033 români (24.17 perc.), 25199 alții (75.83 perc.).

Suma: 106.929 locuitori 62.949 români (58.87 perc.) 43.980 alții 41.13 perc.).

Grupurile sunt aproape deopotrivă de mari în ceea ce privește numărul locuitorilor. Ele se disting destul de pronunțat și în ceea ce privește naționalitatea. În grupul I, cel românesc, se află

mai mult de jumătate din numărul total al românilor și minoritățile altora sunt neînsemnate. În grupul III, cel german, sunt peste șase zecimi din numărul total al ne-românilor, în partea preponderantă sași; românii de abia formează a patra parte a locuitorilor. În grupul II, cel mestecat, românii sunt încă în majoritate, minoritatea însă este reprezentată prin o cifră urcată, care se aproprie de jumătatea populației.

Schimbările cari s'au produs în raporturile de populație în decurs de 20 ani se înfățișează la anul 1900 prin următorul tablou;

Grupul I. 38.319 locuitori, 35.679 români, (93.11 perc.) 2640 alții (6.89 perc.).

Grupul II. 43.435 locuitori, 25.260 români, (58.15 perc.) 18.175 alții (41.85 perc.).

Grupul III. 47.502 locuitori, 13.680 români, (28.79 perc.) 33.822 alții (71.21 perc.).

Suma 129.256 locuitori, 74.619 români, (57.73 perc.), alții 54.637. (42.27 perc.).

Comparând aceste două tablouri rezultă că populația a crescut cu 22.327 suflete sau cu 20.88 perc., ceea ce ar corespunde unei creșteri anuale de 1.04 perc. Românii au sporit cu 11.670 suflete sau cu 18.54 perc. (anual 0.92 perc.), iar alții au sporit cu 10.657 sau cu 24.23 perc. (anual 1.21 perc.). Chiar și din aceste puține cifre sumare reiese în mod clar și neîndoios *decreșterea* relativă a populației române. Procentul de creștere al românilor este cu 2.34 mai mic decât cel al populației în total, și cu 5.69 mai mic decât cel al altora.

Cercetând după procentul de creștere în fiecare grup dobândim următorul tablou:

Grupul I. a sporit cu 2323 suflete, sau cu 6.45 perc. (anual 0.32 perc.).

Grupul II. a sporit cu 5734 suflete, sau cu 15.21 perc. (anual 0.76 perc.).

Grupul III. a sporit cu 14.270 suflete, sau cu 42.94 perc. (anual 2.15 perc.).

Procentul de creștere în grupul românesc (I) este deci de șapte-ori mai mic decât în grupul german (III), și cu cât grupul cuprinde un număr mai redus de români sau este mai puțin românesc, cu atât mai tare se urcă procentul de creștere. Vom vedea mai la vale că tocmai românii sunt aceia, care urcă procentul de creștere în grupurile neromânești, dar mai ales această împrejurare trebuie scoasă la iveală, căci ea este caracteristică pentru situația care domnește în ținuturile locuite numai de români.

Luând în considerare din fiecare grup numai românii, sporiul lor se înfățișează în următorul mod:

În grupul I. românii au sporit cu 2000 sau cu 5.93 perc. (anual 0.29 perc.).

În grupul II. românii au sporit cu 4023 sau 19.06 perc. (anual 0.95 perc.).

În grupul III. românii au sporit cu 5647 sau cu 70.29 perc. (anual 3.51 perc.).

Absolut și relativ mai puțin au sporit deci românii în grupul românesc. Procentul lor de creștere scade cu 52 sutimi sub cifra de creștere a grupului, ceea ce dovedește că cele vr'o câteva sute de ne-români, cari trăesc în satele românești din acest grup o duc mai bine decât românii și sporesc mai tare.

Și acest tablou ne arată în mod concret că cu cât grupul devine mai german cu atât mai tare sporesc românii.

Sporiul locuitorilor, cari nu sunt români, se prezintă în următorul mod:

În grupul I. alții au sporit cu 323 sau 13.94 perc. (anual 0.69 perc.).

În grupul II. alții au sporit cu 1711 sau 10.39 perc. (anual 0.52 perc.).

În grupul III alții au sporit cu 8623 sau 34.22 perc. (anual 1.71 perc.).

Neromânii sporesc mai tare în grupul românesc (I), decât în cel amestecat (II) și mai mult decât îndoit mai bine decât românii din grupul românesc (I), rămân însă mult înapoi în grupurile II și III față cu românii. În ambele aceste grupuri românii sporesc îndoit de tare ca alții. Acest mare sporiu nu este însă suficient pentru a acoperi deficitul produs în satele românești. La anul 1880 românii constituiau 58.87% din populație și la 1900 numai 57.73%, va se zice ei au pierdut în 20 ani 1.14% din situația lor. În realitate această pierdere poate însă fie și mai mare decât atât, fiind samă de împrejurarea că număratoarea dela 1900 cuprinde și populația militară, care la 1880 rămase desconsiderată. Orașul Sibiu are 3500 militari, în majoritate români.

Decreșterea relativă a populației române, care rezultă în mod neîndoios din cifrele de mai sus și se manifestă într-o formă îngrijitoare în satele românești, nu este o apariție trecătoare, și nu-și are începutul numai în acest period relativ scurt de 20 ani. Consultând număratoarele românești făcute la anii 1733 și 1750 ajungem la rezultate similare celor dela 1900. Înainte de a ne ocupa de cifrele acestor număratoare observăm că ambele număratoare au considerat numai pe români, că din ambele lipsește comuna românească Țelina, și comuna germană Cîsnădoară, probabil și atunci ca și astăzi fără români; că din număratoarea dela 1733 lipsește comuna Hosman, pe atunci germană, astăzi românească, și comuna Brad, probabil pe atunci germană, apoi mestecată și în timpul mai recent românească. Din număratoarea dela 1750 lipsesc mai multe

comune și anume: româneștile: Proștea, Vărd, Zlagna, germanele Șelimbăr, Cîsnădie, Netuș, Iacobeni, Apostdorf, Văsăud, Marpod și Tălmăciu. În număratoarea dela 1733 se face la comuna Cristian o notiță în care se zice că din cele 36 familii numărate sunt 6 declarate ca țigani, și la orașul Sibiu alta, că din 260 familii numărate 80 familii sunt declarate ca țigani. La 1733 număratoarea s'a făcut pe familii; pentru a face cu tință compararea, noi am transcris numărul familiilor în suflete, socotind în mod obicinuit 5 suflete pe familie.

Asemănând datele cuprinse în număratoarea dela 1733, 1750 și 1880 numărul și sporul românilor în fiecare grup și în total se înfățișează prin următorul tablou:

	la 1733	la 1750	la 1880	spor.	
Grupul I.	22940	21410	33679	+10739	sau 46.81%
" II.	12930	13857	21237	+ 8307	" 64.24%
" III.	2730	2285	8033	+ 5303	" 194.24%
Suma	38600	37552	62949	+24349	sau 63.20%

În acești 147 ani sporul românilor n'a fost mare: de-abia 0.43% anual. Dar din tabloul de mai sus vedem aceeași scară de spor în diferitele grupuri: Cel mai mare spor în grupul german (III); un spor, care se aproprie de media generală, în grupul mestecat (II) și cel mai mic spor (0.32% anual) în grupul românesc (I). Numai poate deci încăpea nici o îndoială, că decreșterea relativă a poporului român este o *boală veche*, care împiedică de cel puțin un veac și jumătate consolidarea satelor românești. Nu tragem nici o concluziune din această decreștere, fiindcă cauzele ei nu sunt precizate și ne lipsesc și datele necesare despre nașteri, despre mortalitate și despre emigrări. Dar insistăm ca faptul de creșterea să fie constatat și recunoscut. Din revista, ce vom face într'un articol următor asupra comunelor în particular, vom fi în pozițiune a constata câte și cari sate anume și în ce măsură contribuie ele la această decreștere.

Din România.

Statuia lui Alexandri. Se știe că un comitet în frunte cu dl. J. Kalinderu, președintele Academiei, a luat inițiativa ridicării în Capitală a unei statuii a lui Vasile Alexandri.

Pentru ridicarea acestui monument, care va costa cel puțin 150.000 lei, s'a strâns aproape 90.000 lei.

M. S. Regele a subscris suma de 20.000 lei, iar Academia română 5.000 lei.

FOIȚĂ ORIGINALĂ A «TRIBUNEI».

CĂINȚA.

PIESĂ POPORALĂ ÎN 3 ACTE.

De Ales. Muntean alui Vasile.
(Urmare.)

Actul al II-lea.

Mircea: Ușor de ghicit. Să-și răză puțin de pocăiții vostri! Să-mi fie mărturie, că cele văzute aici, nu sunt povești și scornituri, ci fapte adevărate!

Sanda: Pentru ce?

Mircea: Să am soldați, cu cari voiu apăra legea străbună. Ei vor dovedi, sătenilor, că tot, ce voiu spune despre faptele acestor pocăiți-rătăciți, din sfântul amvon, sunt adevărate. Să se ferească tot românul de asemenea rătăciți, cari duc la nenorociri, la tâlhării, și chiar la pierzare. (Pauză). Latră câinii puternic la poartă.

Comănescu (privind pe fereastră): Iată-i, părinte; vorbim de lup și lupu-i aci!... Uite-i cum vin răzând, Iosif și cu Nicodim!

Sanda: Veniră? Unde să m'ascund? Mi-i rușine!

Comănescu: Unde?... Aici (o ia de braț). Ies toți trei întru întimpinarea lor. Salutări sgomofoase. (Scena un moment goală). Comănescu, Mircea, Sanda, intră din nou.

Scena VI.

Precedenții, Iosif, Nicodim.

Iosif) Bună ziua și 'n casă!
Nicodim)

Comănescu: Bună vă fie inima; dar, fraților, unde v'ați lăsat trăsura, știu că nu veniți pe jos!?

Nicodim: La birăul D-voastră; mi-ar fi fost greu, să-l încunjur, că suntem prieteni din cătănie.

Iosif: Noi n'am venit să furăm, unchiule, de aceea ne place a umbla ziua, iar cu trăsurile să umblă numai noaptea, să ajungi mai iute la hambare.

Sanda: Cicăliți numai, radeți bine, cine-i ca voi, tineri făloși, — a voastră-i lumea!

Iosif: Să nu fie cu supărare mătușică, dar moda asta noi n'am știut-o: să fi pocăit și să furi unde poți!

Mircea: Că lelea Sanda nu vrea să mai știe de pocăiți.

Nicodim: Cum? Nu cred! Se poate?

Sanda: Frica păzește hotaru. Și eu, numai de frică am fost pocăită.

Iosif: Ce aud, mătușică, ai fost? Bine, că te-a luminat și te-a scăpat Dumnezeu! Adică ei fac cu oamenii ca în vremurile de demult, când se prindeau feciorii la cătane, cu lațul! Și asta, zic ei, să chiamă pocăință?

Sanda: Lasă-i focului lor, că nu-s curați. — Să mănca ei, în poară, Miercurea și Vinerea slănină!

De n'ar avea nici cât ai da pe gât unui puiuf, numai se știe, că fac înpotrivă, își ung batăr un strop buzele.

Mircea: Vorbind, aci, între noi, spune-mi drept, Lele Sando, este adevărat ce se auzia de Dta, c'am pe când te-ai fost dat în legea lor?

Comănescu: Nu te sfii, sora mea, spune-mi și mie, și tuturor, că ai scăpat acum de ei!

Sanda: Anume ce?

Mircea: Caut adevărul și Dta n'ai drept să te superi pentru asta.

Sanda: Doamne apără!

Mircea: Ci-că pe când ai ingenunchiat întâia oară la adunare, ai fi strigat, speriată de un câne negru?

Nicodim: Și eu am auzit asta. Drept e?

Sanda: Drept. Era un cânioc, cât un urs, doar și mai mare!

Iosif: Și cum de-ai cutezat să te mai apropii, văzând că nu poate fi lucru curat!

Sanda: Ni-am zis, că-i nălucă.

Mircea: Și nălucă era?

Sanda: Nu știu, Părințele! Destul și bine, că de atunci încolo, ba, să-l mai văd vre-o dată!

Nicodim: Mă iartă, lele Sandă, dar atunci te-o biruit, cum zic ai noștri!

Sanda: Nu știu, dar acum, (își face cruce) mulțumescu-ți, Doamne, că m'ai scăpat!

Nicodim

Iosif) (însufleștiți): Dumnezeu ți-ajute! Bine, că te-ai deșteptat!

Comănescu: Bine, zău! Mai ales eu sunt vesel, din toată inima! Intocmai ca Tatăl cel bun din Sfânta Scriptură, care a făcut ospăț, când i-s'a îndreptat fiul cel rătăcit!

Ospăț mare voi face și eu; iată pricina, pentru care doriem să fiți și Dvoastră la mine. Bucurați-vă cu sufletul, fraților, că sora mea perdută a fost și s'a aflat.

Mircea: Dar cu inelul ce-om face? Să fie semnul logodnei Mariei cu Nicodim? Bine-i, voiți?

Toți (afară de Sanda): Prea bine. Bravo! Trăiască Părințele!

Sanda: Cu Nicodim?... Ei, sunt mamă, nu-i stric noroc, dar știți că Petru...

DI Dr. Schneider, deputat în Parlamentul austriac, amicul d-lui dr. Carol Lueger, primarul oraşului Viena, a sosit aseară în Capitală.

Dr. Lueger și Români. DI Mihail Cantacuzino, primarul Capitalei a adresat următoarea telegramă: d-lui Karl Lueger în Viena:

»Consiliul comunal al oraşului Bucureşti pătruns de adâncă recunoştinţă pentru strălucita primire, al cărei obiect a fost delegaţiunea noastră și care a mișcat în suflet întreaga populaţiune a Capitalei noastre, trimite Consiliului comunal și întregii populaţiuni a Vienei, cele mai sincere și călduroase mulțumiri, și m'a însărcinat cu entuziasm în ședința sa de azi să exprim Domniei Voastre domnule Burgmeistru, și consiliului comunal, și întregii populaţiuni din Viena, caldă și nestrămutată simpatie și dragoste a populaţiunii Bucureștene. Primarul Capitalei București: *Mihail Cantacuzino*.

DI primar al Vienei a trimis următoarea depeșă, d-lui Mihail Cantacuzino Primarul Capitalei:

»Consiliul comunal al oraşului Viena vă exprimă cele mai adânci și mai călduroase mulțumiri pentru manifestarea de dragoste și recunoştință pe care a provocat-o propunerea dv. în Parlamentul român față de orașul Viena și populația lui.

»Consiliul comunal vienez vă asigură din nou pe dv., d-le primar, precum și Capitala regatului și întregul neam românesc de nestrămutată și călduroasă sa simpatie. *Dr. Lueger*.

Alegerile în Germania.

Completăm amănunțele date eri referitor la rezultatul balotajelor din Germania și dăm mai la vale icoana completă a adunării Reichstagului dela 19 c.

	în 1903	1907	Schimbări + câștig - perderi
Conservatori	51	59	+ 8
Imperialiști sau cons. liberali	19	20	+ 1
Liberali-naționali	50	55	+ 5
Socialiști-nemți	9	—	— 9
Liberali uniți	10	11	+ 1
Partidul poporal-liberal	21	28	+ 7
Partidul poporal-nemțesc	6	7	+ 1
Partidul coop.-agricole	2	9	+ 7
Centrul	100	108	+ 8
Welfii	7	1	— 6
Polonii	16	20	+ 4
Alsațieni	10	7	— 3
Danezii	1	1	—

Comănescu: De Petru vorbești? Cine-l mai întreabă? El trebuie să joace cum îi fluer eu! Și apoi Maria îl vrea pe Nicodim.

Tofi (afară de Sanda): Așa-i!

Sanda: Așa în grabă? De când?

Iosif: De când plecarăți la Cermeiu!

Nicodim: Ba și mai de multșor!

Sanda: O, bată-te focul Cermeiu. Vezi, vezi, de nu mergeam noi pe la Cermeiu, toate acestea nu ierau.

Comănescu: Ba, poate și mai cornorate.

Sanda: Eu îl știu pe Nicodim. E băeat bun și cuminte. Dacă crede, că poate ferici pe Maria-oara mami (plânge) atunci, dar, Vasile, frate, Maria unde-i??

Comănescu: La părintele Filip în Pâncota.

Sanda: Așa-i, zău, mi-o spuse, adineaori, Sfinția Sa.

Ei bine, și ce are să fie, dacă Petru nu s'ar învoi?

Iosif: Bine.

Sanda: Cum?

Comănescu: Foarte bine! Vom face logodna, Părintele Mircea o să-i logodească. Ajunși acasă, i-va cununa. Ce tot Petru și iar Petru? El să-și ispășască păcatele! Pentru el n'am decât asprirea necruțătoare a legii. Să-l iert, nu pot. Nici se nu mi-o ceară nimeni. Dacă ar mărturisî, mâne, în fața țârgului, că-și lapadă solzii pocăinții, și să desparte, pe viața întreagă de nebuniile lui, nu zic, că nu l-aș ierta. Dar asta ar trece drept o minune.

Socialiștii-roșii	80	43	— 37
Partidul central	—	1	+ 1
Partidul reformat	—	5	+ 5
Proprietarii uniți	—	11	+ 11
Liberali fără partid	—	10	+ 10
	397	397	—

În adunarea Imperiului dela 13 Decembrie 1906 au votat contra proiectului guvernului 178 iar pentru 168 de deputați. Opoziția o formau centrul și socialiștii, la cari s'au alipit și polonii și welfii.

Majoritatea aceasta ad-hoc a numit-o Cancelarul Bülow *coalitia negru-roșie*. Aceasta coalitie are în noua adunare 172 de voturi ș'anume:

	1906	1907
Centrul	100	108
Socialiști	80	43
Poloni	16	20
Welfi	7	1
	203	172

Negrii-roșii au pierdut deci 31 de mandate și anume socialiștii 37, welfii 6 și au câștigat centrul 8 și polonii 4.

Centrul a ieșit deci învingător din luptă și formează în Reichstag o majoritate decisivă.

Socialiștii cari în Reichstagul trecut formau a doua majoritate astăzi abia au ajuns în rîndul al patrulea. Nu mai pot nici interpela și nici votizare nominală nu mai pot cere pentru că și într'un caz și în altul se recer cel puțin cincizeci de iscălituri.

Liberalii au în noua adunare 110 voturi împărțite în modul următor:

Liberali-naționali	55
Partidul liberal-poporal	28
Liberali uniți	11
Reformați	5
Centraliști	1
Liberali fără partid	10
	110

Partidul democrat are 209 voturi grupat în:

liberali-naționali	55
liberali	55

Sanda: Atunci, poate, ar răsări soarele unde apune!

Nicodim: Să lăsăm toate în voia lui Dumnezeu!

Iosif: Cum te-ai luminat Dta, așa, cred, să se lumineze, la sfârșit și el. La comandă are vreme să se treziască.

Sanda: O, Doamne, ce fericită a-și fi atunci!

Comănescu: Așa dar, ești învoită?

Mircea: Eu cred, și nu mă îndoesc!

Iosif (insistent): Mătușică, cine nu vrea fericirea Mariei? Noi? O poți crede asta?!

Sanda (privind la cer, cu ochii 'nlăcrimați șoptind) Doamne, luminează-l pe Petru... (cu glas înalt, tremurat). Dacă-i așa, atunci, sunt mamă, mi-i drag de voi... Nicodine, Nicodine, o fiul meu, fi binecuvântat!

Mircea: Amin!

Nicodim (induișat, îi cade la piept) Mamă!...

Tofi: Trăiască! Trăiască!

(Cortina).

Literatură poporală.

Culegeri de Enea Hodoș.

Frunze verzi.

— Din părțile Aradului. —

Frunzuliță de pe creastă,
Iese mândra la fereastră,

Mă scăpai

De-o sărutai, —

Așa gură nu-i în rai.

conservatori	59
imperialiști	20
țărani și proprietari	20
	209

Conservatorii au 214 voturi

centrul	108
conservatori	59
partidul imperialist	20
țărani și proprietari	20
partidul poporal-nemțesc	7
	214

Aceasta e icoana Reichstagului german în adunarea dela 19 c.

Muncă productivă.

— Raport telefonic din Camera ungară. —

Budapesta, 7 Februarie.

Muncă productivă — vorbele acestea au fost atât de des vânturate de majoritatea de azi și de presa lor, și cât de puțină este munca productivă pe care o săvârșește coalitia. Într'un restimp de aproape un an, astăzi abia guvernul prezintă al doilea proiect de lege care ar putea fi poreclit cu multă bunăvoință muncă productivă (cel dintâi a fost legea pentru încurajarea industriei). Cu multă bunăvoință, zic, căci aruncă o lumină foarte ciudată asupra acestui proiect faptul că muncitorii pentru »binele« căroră ar fi să fie — nu sunt de loc mulțumiți cu el. Se pare deci că munca productivă nu-i decât o muncă de mântuială, o lege de reclamă.

Discuția la început nu-i decât o plictisitoare declamație de elogii la adresa guvernului și a lui Kossuth. Raportorul *Szatmári* laudă pe Kossuth, iar acesta pe raportor.

Nu vă gândiți vă rog la o societate de laudă mutuală.

Președintele Justh deschide ședința la orele 10.

Pe banca ministerială: Wekerle, Kossuth, Zichy și Jekelfalussy.

Dintre deputații naționali sunt de față: Coriolan Bre-dicianu și Aurel Novac.

Măi bădișo, buze moi,
Mută-ți casa lângă noi,
C'am un păr cu pere moi,
Le-om culege amândoi.

Frunză verde-a rugului,
Pe marginea drumului
Stă frăgarul înflorit,
Sub el pat mândru gătit.
Iar la pat cine păzea?
O mândruță ocheșea
Din gură așa-mi grăia:
— »Ori mori, bade, ori te scoală,
Ori mai dă-mi mie din boală;
Că eu, bade, m'am urit,
Căpătaiele mutând
Mai la umbră, mai la soare,
Mai la dragă de răcoare«.
Dar badea îi răspundea:
— »Mândro, mândruța mea,
Nici nu mor, nici nu mă scol,
Din boală nu ți-s dator,
Până tu mie-mi aduci:
Apă dela Dunăre
Și ghiță din țarmure,

Din pădure

Două mure«.

Mândruța îi zicea:

— »Bade, bădișorul meu,
Să mă ierte Dumnezeu
Cine foc a auzit:
Pe vremea aratului
Ori p'a seceratului,
Sloi de ghiță 'n dric de vară!
Apa rece s'a 'ncălzit,

Alegerea din Bocșa.

Înainte de zi ia cuvântul ministrul de comerț **Kossuth Ferencz**: Declară răspunzând deputatului Coriolan Brediceanu, că nu este adevărată ar fi iscălit apelul către alegătorii din Bocșa în calitate de ministru ci numai în calitate de șef de partid. Apelul a fost iscălit și de vicepresidentul, contele Batthyányi. Respinge acuza că ar voi să înrăurească alegerea din Bocșa.

Proiectul pentru asigurarea muncitorilor.

Se pune în discuție proiectul de lege pentru asigurarea muncitorilor comerciali și industriali pentru caz de boală și de accident.

Raportorul **Szatmári Mór** aduce laude lui **Kossuth** pentru acest proiect care »dovedește iubirea și solitudinea lui pentru clasele de jos«. Arată cu date statistice starea acestei chestiuni în străinătate. Spune că proiectul este chemat să îmblânzească agitația socialistă atât de mare în clasele de jos. Cere votarea proiectului.

Ministrul de comerț **Kossuth** zice că proiectul a fost primit cu resens în anumite cercuri ale muncitorimeii. Pe acestea le-a neliniștit chestia de putere, iar guvernul nu vrea s'o amestece pe aceasta la o chestie de filantropie. Zice că și în străinătate proiectele de felul acesta au fost primite tocmai de acele cercuri cu resens, în favorul cărora s'au făcut. El a făcut proiectul cu dragostea mare a inimii sale. (Aplause).

Ság Manó: Zice că mai consult ar fi — din deferență față de **Kossuth** — să se primească proiectele fără discuție. El însă a promis alegătorilor săi, că va vorbi — a vorbit deci. De spus, natural, n'a spus nimic. L-a lăudat pe **Kossuth** și pe autorii legii. Pe urmă a primit proiectul.

Un sas.

După el a vorbit **Lindner Gusztáv** (sas): El vorbește despre mișcările socialiste ale țărănilor de pe Alföld. Se plânge de marea mortalitate a copiilor și de împărțirea nedreaptă a pământului. Oratorul deși este sas nu accentuează deloc punctul de vedere săsesc.

Brediceanu și Kossuth.

Coriolan Brediceanu: Vorbește în chestie personală. Protestează în contra acuzei

lui **Kossuth**, că deputații naționali vin cu povești bune pentru copii. **Kossuth** scriind scrisoarea sa către alegătorii din Bocșa n'a iscălit-o ce-i drept ca ministru, dar lumea nu va putea despărți pe ministru de președintele de partid. Nu este admisibil, ca un ministru să fie șef de partid și ca atare să corteșească. El a afirmat, că **Kossuth** a iscălit în calitate sa de ministru, luându-și informația din ziare. (Zgomot.)

Voci: Arată exemplarul iscălit de **Kossuth**!

Markos Gyula: Arată-ne exemplarul, nu acuză!

Președintele (sunând): Rog să fiți liniștiți!

Cor. Brediceanu: Eu n'am spus, că am originalul în mână, ci am vorbit pe baza ziarelor.

Vorbește **Kossuth** pe scurt, pe urmă **Coriolan Brediceanu** își explică cuvintele. Spune, că dacă a zis, că are în mână un original din exemplarul scrisorii, s'a exprimat rău.

Programul Camerei.

Ministrul președinte **Wekerle** cere Camerei ca ea să-și suspende ședințele de Sâmbătă 9 Febr. până Joi în 14 Febr. pentru-ca în timpul acesta budgetul să poată fi desbătut în Camera Magnaților.

În acelaș timp cere îngăduirea, ca mâne să poată răspunde interpelațiilor adresate lui. Camera admite.

Ședința se ridică la ora 2.

SITUAȚIA.

— Prin telefon. —

Serată la Curte. Astă-seară s'a dat o serată festivă la Curtea regală din Buda. Serata a fost dată de Arhiducele Iosif. Au fost de față toți ministrii, multe notabilități și au fost invitați toți consilierii intimi ai M. Sale. Dintre aceștia s'au prezentat și foștii ministrii de sub guvernul **Fejérváry**: **Lányi**, **Kristóffy**, **Vörös** și **Feilitsh**.

Când toți oaspeții erau adunați Arhiducesa **Augusta** și-a făcut apariția în toaletă

de bal și a declarat, că soțul ei având un început de influență, nu poate să ia parte la serată.

A rugat însă pe oaspeți să nu se lase deranjați de incidentul acesta.

Astfel membrii actualului guvern au petrecut împreună cu urgenții drabanți.

600 de jandarmi în Bocșa.

Ziarele ungurești se plâng, că în Bocșa s'ar desvolta o teroare mare din partea românilor. Firește acestea nu-s decât povești, căci cum ar putea românii să terorizeze, când se știe că 600 de jandarmi sunt în cerc. Astfel ziarele ungurești se plâng că românii nu ar permite să se arboreze steag unguresc pe casele lor. Este o cerere obraznică aceasta, de-a pretinde ca românii să arboreze steaguri ungurești. Una din poveștile principale ale ziarelor ungurești este că românii ar fi adus agenți electorali (corteși) din România. Chiar dacă aceasta ar fi adevărat, jandarmii cu cari sunt românii binecuvântați, de mult i-ar fi escortat.

Interesul pentru alegere în Capitală este foarte mare. Chiar și anumite cercuri vieneze se interesează de rezultatul ei, căci cum se știe **Julian Weisz** este Leibjurnalul lui **Apponyi** și corespondentul ziarului »Zeit« din Viena.

Patriarhul face proces.

Se telegrafiază din **Carlovitz**, că patriarhul **Brancovici** a acționat în judecată pe deputatul **Muzsicki** pentru calomnie. Patriarhul spune, ca **Muzsicki** a acuzat pe **Brancovici** în ședința dela 1 Februarie a congresului sârbesc, că ar fi delapidat banii bisericii sârbești și ar fi păgubit averea bisericii.

Procesul se va debata înaintea judecătorilor croate, după codul penal croat.

Baroneasa Roza încurcă ițele.

Declarațiile baronesei **Schönberger** au făcut o mare senzație. Se știe că ea a depus în fața judecătorului următoarele: Ea a afirmat, că **Vázsonyi** și soții au făcut o presiune mare asupra ei pentru a obține scrisorile compromițătoare pentru **Polónyi**. A mai afirmat încă, ca **Vázsonyi** i-ar fi spus, că ministrul de interne **Andrássy** și secretarul de stat contele **Hadik** se interesează foarte mult de destăinuirile, cari le va face despre **Polónyi**. Atunci baroneasa a predat scrisorile lui **Vázsonyi** dar în curând a regretat acest fapt și l'a somat pe **Vázsonyi** prin notarul public **Jeszenszky**, ca el să-i întoarcă scrisorile.

Vázsonyi întâi le-a fotografiat, pe urmă le-a dat ei înapoi.

Mai în urmă tot **Vázsonyi** a silit-o într'un moment de slăbiciune să iscălească o declarație, prin care-l autoriză, să utilizeze scrisorile după plac.

Aceste declarații sunt desmințite de **Vázsonyi**.

Tot astfel contele **Andrássy** și contele **Hadik** desmint toate afirmările baronesei, care pare a suferi de mania de a scorni lucruri cât mai senzaționale, dar cari se încurcă în veșnice contraziceri.

Procesul lui Lengyel Zoltán.

Mâne se va debata în comisiunea de imunitate, cererea judecătorească de a suspenda imunitatea lui **Lengyel Zoltán**.

El se va prezenta în persoană la Comisiune. Se afirmă însă, că aceasta nu va putea ține ședință din cauză că **Lengyel** nu va primi ca **Várady** să presideze, fiind unul

Sloi de gheață s'a topit,
Murele nu s'au negrit.
Bădița iarăș grăia:
— »Dragă mândrulița mea,
Ian ascultă pe badea,
Slabă minte hărănești,
Că tu nu te nădăiești:
Apă rece-i gura ta,
Vino, de-o pune p'a mea;
Mure negre-s ochii tăi,
Se lovesc bine cu ai mei.«

Cântă cucu 'n vârful de nuc,
Pe badea la groapă-l duc;
Și i-o pune cruce albă,
Să știe, că i-am fost dragă;
I-o pune cruce roșie,
C'a murit de veselie.

Bată-te foculomidă,
Cum mâncași frunza de mică,
N'o lăsași să crească mare,
Să facă umbră pe vale,
Să mă duc eu cu badea
Dela-o umbră la alta.

— Mândro, cu rochie scurtă,
Treci valea, de mă sărută!
— Bădișo cu chica creță,
Treci valea și mă ia 'n brață!

— Ochi-mi plâng, inima-mi cere,
Că n'am mândră pe plăcere.

— Ochii mi plâng, inima-mi zace,
Că n'am bade, care-mi place.

Frunză verde de pe tău,
Dă-mi, Doamne, ce-oi cere eu;
N'oi cere mare iosag,
Făr' bădița, ce mi-i drag.

Haid' mândro, unde merg eu,
Că nu-i vale, nici părău,
Se 'ntâlnește dor cu dor,
Se sărută până mor.

— »Frunză verde, iarbă neagră,
Iubește-mă, mândro dragă,
Iubește-mă dacă-ți plac,
Măcar că-s fecior sărac«.
Mândra din grai îmi grăia:
— »Cată-ți mândro care-i vrea,
Nu trage nădejdea mea.

Că io-s floare
De pe mare,

Cine mă iubește, moare;
Și io-s floare de pe apă,
Cine mă iubește, creapă«.

Bădița îi răspundea:

— »Dacă-i rindul tău așa,
Eu sunt brumă de pe mare,
Mă las sara pe răcoare,
Când sfințește sfântul soare;
Când soarele-o răsări,
Florile s'or vesteji, —
Mie nu mi-i trebui«.

(Va urma.)

din oamenii credincioși ai lui Polónyi și prin urmare interesat în cauză.

Un amănunt interesant.

Un amănunt interesant se citește azi în ziarul »Magyarország«. Când Wekerle a primit guvernul în ziua de 9 Aprilie și când baronul Fejérváry i-a predat budgetul nu a putut să-i predea din cele 200 mii cor. ale fondului de dispoziții decât 18 mii. Baronul Fejérváry a voit să-i dea lui Wekerle o altă sumă ca recompensă, Wekerle însă a refuzat, spunând, că nu primește alți bani decât ai statului.

Barabás nu va fi viceprezident.

Se știe că se hotărîse, că la sfârșitul sesiunii acesteia să se creeze un al treilea post de vice-președinte al Camerei, pentru care se candidase din partea partidului kossuthist Barabás Béla.

Tratativele urmate între diferitele partide coalizate, au dat un rezultat negativ.

Barabás va trebui să-și pună deci pofta'n cui, căci nu va ajunge vicepreședinte al Camerei.

Vești noi de criză.

În sînul partidului constituțional domnește mare indignare pentru faptul, că organul oficios al partidului kossuthist »Budapest« ventilează mult chestiunea Polónyi-Schönberger în legătură cu actualul ministru de interne Andrassy, Conte Hadik și Vázsonyi. Un membru influent al partidului andrassist a declarat: Se poate întâmpla ca partidul andrassist să părăsească coaliția mai curînd decât ar dori-o chiar kossuthiștii.

Din izvor bine informat se afirmă cu foarte multă siguranță, că contele Andrassy se ocupă cu gândul, de a-și da dimisia, indignat fiind, că partidul kossuthist îl pune în legătură cu astfel de chestii murdare.

Sociale.

Ce meserie să îmbrățișăm?

E o întrebare pe care un tată de familie ar trebui să și-o pună ori de câte ori dă drumul unui copil în viață. Și nu e tocmai lesne a da răspuns acestei întrebări, ori cât de ușor ar fi tratată ea la început.

Decisiunea prea repede, hotărîta mai ales de un spirit de parvenire, de o grandomanie periculoasă, care atacă straturile societății în general, și ai căror microbi îi cultivăm și noi dela o vreme încoace, face ca ținta noastră de dezvoltare și de activitate să fie una și aceeași, *domnia*.

Domnia aceasta deocamdată nu poate fi periculoasă, întrucât factorii activi ai poporului nostru, se mulțumesc cu un câștig uneori mai mic, alte ori mai mare în schimbul unei prestațiuni totdeauna prea bine plătită. Atunci însă, când spiritul nostru nu se va mulțumi numai cu o plată monetară, ci va căuta în urma unui imbold firesc, ca munca prestată să aibă și o răsplată morală, un aplaus din partea celor serviți, atunci numai se va putea observa și la noi, foarte puținele calități ce le avem pentru cariera, căreia ne-am devotat.

De aci apoi nemulțumirile naturale cu soarta noastră.

Tendența țaranului cu stare, e să-și vadă copilul scăpat de munca obositoare (dar plăcută și sănătoasă) a câmpului. Înainte de a se hotărî să-l facă popă ori dascăl, e bine să-l întrebe:

»Ce ți-ar mai place dragul tatii?»

»Apoi ce să-mi placă tată, eu ași vrea, să mă fac fierar!»

»Ba nu! tu să te faci domn, să-și ia oamenii pălăria de tine!»

Asculți sfatul părintesc, e ocrotitor, e înțelept.

Dar acest pas greșit, datorit unei chibzuielei cu totul reci și necumpenite, își răsfrînge groaz-

nica pedeapsă, numai mai târziu, atunci, când nu mai sunt părinți și izolat de sprijoare, rămâi singur în mijlocul unei lumi răutăcioase și plină de viclenii.

Nu mai târziu îți dai seamă de enorma greșală, ce-ai făcut-o, atunci când învățând pentru a îndeplini o vanitate inconștientă părintească, înveți o carte, fără nici o tragere de inimă fără nici un folos, nici pentru tine, nici pentru alții. Asta e nenorocirea celor, cari învață carte siliți și păcatul, celor cari o provoacă.

Cazul e absolut autentic și cel ce scrie aceste rânduri își spune mărturisirile sincere acestora, cari vreau să fie cont de ele.

Dați-vă copiii să învețe, meseria pentru care au mai multă tragere de inimă, asta e sfatul ce vi-l pot da.

De câte ori nu ni-se întâmplă s'auzim desmerdări de soiul acesta din partea mamelor: Și mi-l face mama ofițir; și mi-l face mama doftor, ori procatăr mi-l face mama! Embrionul ride în leagăn, se transformă, se mărește și când deschide ochii mari, trudindu-se, să înțeleagă rostul lucrurilor ce-l înconjoară, natura-i implântă în inima lui, — iar nu a mamei — una din multele chemări.

Pe unii îi vezi ciopliind toată ziua, pe alții-i vezi zidind la căsuțe de lemn și de noroi, alții își fac nicovală din peatră și ciocănesc, ca într'un atelier de fierărie. — alții fac figuri în nisip, alții fac slove și fiecare diferă prin gusturile lui favorite.

Nu mai gustul mamei, nu se schimbă. Copilul îmbrățișează — de nevoie — cariera de ofițer, de medic ori avocat, cu toate că vocațiunea lui era cu totul pentru — altă meserie. Astfel creșterea, ce o dăm fiilor nostri e cât se poate de nepotrivită. Ne creștem cu de-a sila oameni neapți de serviciu, necorecți în lucrările lor, totdeauna plictisți de uniformitatea și unilateralitatea acțiunii lor, — oameni nefolositori lor și periculoși societății întregi.

Încă nu am ajuns la starea asta de lucruri, dar în curînd o să-mi dați dreptate, atuncia — după cum v'am spus — când pentru munca noastră, vom cere și răsplată morală.

Din străinătate.

Explozie de dinamită. Se telegrafează din Londra, că în fabrica de dinamită Nobel în Devensthorpe a făcut explozie o mare cantitate de dinamită. Explozia a făcut pagube îngrozitoare în oraș, de unde populația a luat-o la fugă. *Zguduirea mare a dărîmat case, sunt numeroși morți și foarte mulți răniți.*

NOUȚĂȚI.

A R A D, 8 Februarie 1907.

— **Parastas pentru Vincențiu Babeș.** Părintele Moise Băbescu din Fenlac ne scrie, că luând cunoștință despre moartea lui Vincențiu Babeș, a lăsat să tragă clopotele întru amintirea marelui fiu al Bănătuului. Într'una din Dumineci se va oficia un parastas în biserica de acolo, pentru odihna sufletului lui. El face apel că și în alte părți să se venereze în chipul acesta memoria luptătorului, care și-a slujit neamul cu atîta credință.

— **Boala drului Lueger,** cu toată întorsătura în spre bine, nu este cu totul înlăturată. E un fel de stagnare în reconvașcență. Primarul, se simte mai deprimat ca de obicei și se pare, că statul așa liniștit influențează asupra spiritului bolnavului, așa încât resemnarea cu care îndura boala l-a părăsit.

Somnul i-e liniștit.

Vizite nu au fost îngăduite.

— **Focul din Fiume,** despre care corespondentul nostru ni-a trimis știre telegrafică, după cum ni-se mai scrie, a făcut pagubă colosală. Elevatorul, plin de grîne, a costat un milion și numai grâu a ars în preț de 600.000 cor. Au ars și alte mărfuri. Noroc că s'a putut împedeca să

se aprindă și o altă magazie din apropiere, unde erau 300 vagoane de zahăr și mai multe sute de butoaie cu spirit. Focul a ținut toată noaptea. Se aprinsese și o corabie, căci elevatorul e pe țăr-mul mării, dar cu mare greutate a putut fi stins, iar celelalte corăbii din apropiere au fost duse în altă parte. Nu se știe cum s'a produs focul deoarece marea magazie peste noapte e închisă, nu lucră și nu umblă nimeni acolo.

— **Mare zăpadă în Berlin.** Capitala Imperiului german a fost acoperită de o groasă pătură de zăpadă, care nu putea fi îndepărtată din cauza lipsei de lucrători.

S'a luat refugiu la armată și astfel întregi regimente se văd lucrînd pe străzile Berlinului.

Soldatii — capătă pe zi o marcă, adică în bani de ai nostri 1 cor. și 25 fil.

Brava lelung!

— **Atentat încontra fiului natural al Regelui Milan.** În Constantinopol trăiește la mama-sa Artemizia — care a fost damă de onoare la curtea din Belgrad pe vremea lui Milan, fiul natural al acestuia, recunoscut însă George Cristici.

Viața acestui tinăr este un lung șir de nenorociri și pericole. Încă tatăl său Milan a fost cât se poate de îngrijorat de soarta bietului său fiu, pe care adversarii dinastiei Obrenovici voiau — să-l răpună.

Nu va scăpa însă, căci are mulți dușmani. Dacă fratele său vitreg regele Alexandru a căzut victimă uneltirilor caragheorghevicești se va găsi desigur un pumnal și pentru George Cristici.

În zilele trecute a fost atacat de un necunoscut. Norocul a făcut ca pumnalul să isbească în cartea de notițe, pe care tinerul o purta în buzunarul hainei. Astfel a putut fi scăpat.

— **Nou sistem pedagogic nemțesc.** De cîtva vreme în Polonia prusiană, dascălii nemți se dedau la scene revoltătoare pentru a germaniza cu forța pe copiii de origine polonă.

Un caz extraordinar de barbar, care reclamă cea mai aspră pedeapsă autorităților s'a întâmplat în comuna Ostrovo, a cărei populație e întreagă polonă.

Dascălul *Süssel* într'un acces de sălbătăcie a descărcat în clasa de propunere mai multe focuri de revolver bîgînd o spaimă nemăi pomenită în bieții copii — cari nu voiau să zică în nemțește »Tatăl nostru«.

Mulți copii s'au bolnăvit de frică. O fetiță e pe moarte.

Noul sistem pedagogic nemțesc îl dă într'a-devăr de rușine și pe — contele Apponyi.

— **Învingerea șovinismului în Biserica-Albă.** Ni-se comunică din Biserica-Albă: Ieri s'a făcut aici restaurarea la primărie, care s'a terminat cu învingerea șovinismului și cu înfrîngerea noastră. Se știe că de mai mulți ani primarul Bisericii-Albe era fruntașul român de acolo *Ioan M. Roșiu*, ales nu numai de români — căci românii sunt minoritate — ci și cu voturi nemțești. (cari sunt mai multe) și sârbești. Aici mai era oare-care sentiment național și mîndrie nemțească, care n'a capitulat nici odată înaintea curentului modern șovinst. Ieri a re-purtat însă fără îndoială o victorie șovinismul. Resultatul alegerii a fost următorul: s'au dat din 104 voturi, 97, dintre cari Roșiu a întrunit 43 iar Dsida Lajos 51, trei bile albe. A învins deci candidatul un-gurilor *Dsida Lajos*, protonotarul de până aci. Față de aceasta înfrîngere la tot cazul cumpănește mai puțin faptul că la locul de profosisc s'a ales un naționalist neamț dr. *Ludovic Kremling*.

Bucuria șovinistilor e mare și foile șoviste înregistrează știrea ca un mare triumf al șovinismului, care a mai cucerit o cetate germană din puținele ce le-a mai rămas.

Dacă nemții n'au nimic în contra, noi cu atît mai puțin.

— **Călare pe cai — în sala de bal.** Săm-bătă seara s'a ținut un bal mascat de elită în

Dobrișin. Ziarele ungurești scriu că s'a întâmplat cu acest prilej un caz care a indignat și a revoltat întreg publicul. Trei husari, mascați, au intrat *călare pe cai* în sala de bal. A intervenit poliția și era cât p'aci să se facă o încăierare.

Aceștia vreau să civilizeze orientul.

— **Cassier hoț.** Din Budapesta se anunță că ovreiuul *Max Outtenstein* cassierul ziarului »Pester Lloyd« a dispărut, având grijă să ducă cu sine și suma de 35.000 de coroane. Impotriva lui autoritățile au deschis o anchetă.

— **Un caz ciudat.** Ca bărbatul să-și vândă femeia, nu e tocmai de mirare, — de multe ori nu o vinde în mod cinstit, ci o joacă în cărți — dar ca femeia să-și vândă bărbatul, acest lucru nu se prea aude.

În Lipova trăiau împreună de 22 de ani de căznicie fericită, dăruită și cu doi copii, acum mari, un cojocar cu nevasta lui.

Gazda casei — o văduvioară nostimă — a început dela o vreme a face ochi dulci cojocarului, care a răspuns infocatei ochiade cu aceeași măsură.

La înțelegere însă trebuia să ia parte și hoțul de păgubaș, care departe de a se supăra, văzând că bărbatul nu se poate îndreptă, a făcut propunerea de vânzare veselei proprietărese. S'au ajuns la prețul de 1200 cor., cari i-au fost plătiți până la un ban și cu banii aceștia s'a retras cu gândul de a intenta proces de divorț, la niște rude ale sale.

Târgul a fost cât se poate de favorabil pentru femeia înșelată, căci 1200 de coroane să dai pe un babalâc de 45 de ani, e o curată nebunie!

— **Cătră toți alegătorii români din cercul Bocșel-Montane.** Sub acest titlu ni se cere să publicăm următoarea însuflețire în versuri:

Frunză verde lemn de crin

La Bocșa toți să venim

Să ne-a legem deputat

Pe un român adevărat

Să trăiască Braniște!

Că-i român din pagiste

Voi Bocșeni români vestiți,

Nu vă lăsați biruiți

Ci din contră să luptați,

Pe Braniște-l înălțați.

Frunză verde de dudău,

Fie, cât o fi rău

Noi românii nu ne-om da,

Chiar cu peptul ne-om lupta.

S'arătăm la toți străinii,

Ce putem face românii

Buni de suflet, toți ca unii!

Abzug Waisz cel ciupelit,

Cu păr roșu și'ncrețit.

Să trăiască Braniște . . . !

Că-i român din pagiste

Dumnezeu cu noi să fie

La alegerea ce vine

Să ne întâlnim cu mic cu mare

Pe ziua fixată de 25 Februarie.

Sus inimile! Acum ori nici odată!!!

Romul Budoi-Deleanu.

Dela judecătorii și tribunale.

Prigonierea românilor în cercul Ugrei.

Primim dela dl dr. Demetriu Lascu, următoarea știre despre deslănțuirea furiei șoviniste împotriva bravilor români din cercul Ugrei:

Din incidentul alegerii dela Ugra s'a pus la cale o prigonire contra românilor din acest cerc, care întrece cu cruzimea ei pe toate câte au decurs până aci de soiul acesta. 41 țărani români sunt încriminați pe baza §-lui 176 din codul penal, care dictează până la trei ani temniță grea. Judecând după împrejurări, e mai mult ca sigur, că se va procede față de dânșii în felul cel mai grosolan. Drept-ce cuget, că va fi de recerut, ca cel puțin presa română, să dea atențiunea cuvenită acestui act, nu cumva domnitorii zilei să comită pe neobservate, una din cele mai teribile barbarii față de niște români bravi, cari între împrejurări grozav de grele au luptat pentru steagul

național, cu o demnitate unică în felul său și au impus respectul obștei.

Că privește acuza, va fi doară și superfluu să accentuez că aceea în întregitatea ei, este plină de întortocheri și mistificații. A-nume procurorul se plânge de un terorism nemaipomenit, ce ar fi săvârșit încriminații față de alegătorii 48-tiști. Până când astfel stă treaba, că tocmai 48-tiști au fost aceia, cari se pregătiseră a comite față de alegătorii români unele banditisme mult mai grozave ca cele dela Șomcuta-mare și dela Cehul-Silvaniei.

Și-au dat însă de oameni, de oare-ce acești români au pornit la luptă deciși să dea pept cu ori-ce fel de forță, ce i-ar întâmpina, de oare-ce convinși despre dreptatea și sfințenia acțiunii lor, nu își puteau esplica, cum să fie posibil, să li se pună pedici nedemne, ba să fie terorizați chiar. Și fiindcă totuși era să se întâmple, ast-fel justa indignare li s'a transformat în o furie grozavă, într'atâta, de au fost destule câteva minute până ce fură risipiți cu desăvârșire o grămadă de 48-iști neaoși, cari au fost întâmpinat pe români înaintea ugrei, cu scopul de a-i împedeca să se prezinte la urna de votare. Deja până aci au îndurat multe maltratări pentru fapta lor bărbătească. Numai cu ocaziunea inquiziției au fost ținuți în Oradea-mare peste o săptămână pe timpul secerișului, când o zi de lucru valorează mai mult pentru bieții plugari, decât capul tuturor zbirilor guvernului unguresc. Iar dacă vom lua în considerare, că pertractarea procesului când se vor asculta și vre-o 60—70 martori — va dura cel puțin 7—8 zile, dar între împrejurări normale e natural să dureze 2 săptămâni, ori și mai mult, ne putem închipui cu câtă jertfă este împreunată acțiunea lor, chiar și în privința speselor. Asigurăm însă obștea românească că bravii acuzați vor dovedi și la pertractarea finală, ce se va începe la 19 Februarie a. c., tot aceeași demnitate și bărbăție, care au dovedit-o în ziua alegerii, când nici focșurile și topoarele maghiarilor, nici sulțile jandarmilor nu au fost în stare, să-i intimideze. Acuzații sunt următorii:

Alecsandru Grama, protopop gr. cat. în Giriș (de prezent în comuna Fărcașa comitatul Sătmar). George Botoș, Mihai Lunčan, Petru Pelle, Petru D. Rați, Petru Șuteu, George Pop, Toma Liț, etc.

Cavalerism unguresc. Dl Dr. Ioan Coste avocat în Ciacova a avut un diferend cu solgăbirăul de acolo *Fábry Géza*. Acesta l'a provocat la duel. Când însă dl Coste s'a declarat gata de a-i da satisfacție cu arma, voinicosul cavaler s'a eschivat dela bătaie sub pretextul că dl Coste ar avea o afacere neaplanată. El făcea alusiune la o afacere de onoare pe care dl Coste o aplanase pe cale pacinică.

Indignat de aceasta lașitate dl Coste a făcut o declarație într'o foaie locală ungurească, în care intr'altelile a zis:

»Este evident că dl *Fábry Géza* s'a eschivat sub un pretext nemotivat într'un mod laș de a sta pe teren.

După acestea eu pe acest cavaler lăudăros și încurcă lume nu-l țin vrednic nici să-i cârlesc două palme«...

Cavalerul a alergat dup'asta la tribunal încontra valahului.

Eri senatul de acuză din Timișoara l-a și pus sub acuză pe dl Coste și fiindcă insultatul este ca solgăbirău — funcționar public, afacerea va ajunge la Curtea cu juri.

Economie.

„**Industria**“ bancă industrială-economică în Deva, a publicat o broșură: »Raport, despre l. an de gestiune 1906,« care, — în-

afară de rapoarte, încheere de conturi etc., obicinuie în rapoarte de asemenea natură, — cuprinde și o analiză a »Problemele băncii Industria,« scrisă de directorul său dl Augustin Nicoară. Autorul analizei din gestiune arată operațiunile puse deja în executivă până acum și pe cele, pe cari va avea să le abordeze în viitor, pentru înflorirea instituției și ajutorarea poporului.

Bursa de mărfuri și efect. din Budapesta.

— Raport telefonic al «Tribunei». —

Budapesta, 5 Februarie 1907.

INCHEEREA la 12 ORE:

Grâu pe Aprilie 1907 (50—kg.)	7.42—7.43
Secară pe Aprilie 1907	6.73—6.74
Orz pe 1907	7.36—7.37
Cucuruz pe Maiu 1907	5.18—5.19
Grâu pe Octomb. 1907	7.77—7.78

INCHEEREA la 5 ORE:

Grâu pe Aprilie 1907.	7.42—7.43
Secară pe Aprilie 1907	6.73—6.74
Ovăs pe Aprilie 1907	7.35—7.37
Cucuruz pe 1907	5.19—5.20
Grâu pe Octomb. 1907	7.77—7.78

Piața din Aradul nou.

Vremea s'a înăspriț din nou. Noroc că sămănăturile au căpătat iar un acoperământ de zăpadă, pot suporta înghețul. Târgul a fost slab cercețat, căutare abea a fost. S'a vândut.

500—600 mm. Grâu 6.50—6.60

400—500 „ Cucuruz 4.20—4.25

Semnare nominală, Ovăs 6.20—6.30

Orz 5.80—9.—

Secară 5.50—5.60

Prețurile în coroane, per kgr.

II. Producte.

— Prețurile socotite după 100 kgr. și în bani gata. —

Unsoare de porc 143.——144.—

Slănină 110.——111.—

Prune uscate de Bosnia 26.50—27.50

Pezmet de prune 42.——43.—

Poșta Redacției.

Lazar Tatar, Miniș. Iată, tipărim aci că și-a plăcut slujba bisericească din Drauț și cum cântă corul sub conducerea dlui învățător G. Popa. Așa ar trebui să fie pretutindeni.

George Nicola, Lalașinț. La librarul P. Simtion, Deák Ferencz utcza. Arad.

Vasile Ceorte, Muerău. Să ceară pasaport peste Hamburg, că ajung mai ușor. Să meargă însă numai dacă au loc gata unde li-se dă de lucru, altcum vor ajunge rău de tot.

Poșta Administrației.

Simion Simu, Prisian. Noi aici am căutat în expediție și am aflat că ziarul pe adresa d-v. se expedează.

Z. P., Hossufalu. De aci se expedează ziarul regulat pe adresa d-v.

Alexandru Coțoman, Füzés. Am primit 3.44 cor. ca abonament până la 1 Ianuarie 1908.

Ioan Sculici, Mercsina. Am primit 2 cor. ca abonament până la 1 Iulie 1907.

I. Vlaica, Vasoiaia. N'ai scris adresa bine. Nu Sainer ci Scheiner, ékszerész il chiamă și nu Seged ci Szeged. Scrie încă odată dar pe adresa corectă, așa cum e în foaie.

Vasile Badiu, Alsó-Orosz. De aici se expedează regulat foaia.

Lazar Vilait, Lalasinc. Cantorul bisericesc se poate procura la George Bujican, inv. Deliblat. Apare peste câteva luni.

Petru Cocoș, T.-Szt.-András. Am primit 8 cor. ca abonament pentru d-ta 4 cor. până la 1 Aprilie 1907 și 4 cor. pentru George Cocoș ca abonament pe 1907.

Nicolae Șiș, econ. M.-Radna. »Neamul Românesc« mai avem, se poate procura.

Cismaș, Gurba. Acum n'avem loc în tipografie.

Ionaș Brăilă, Racașdia. Am primit 2 cor. pe II. sem. 1906.

Avram Cotărlă, Oravița. Am primit 2 cor. pe II. sem. 1906.

Ioan Mladin, Erdöhegy. Am primit 4 cor., abonament până la 1 Iulie 1907.

Ioan Abrudean, Monyoró. Am primit 1 cor. pe I. Quart 1907.

Ioan Lucea, Monyoró. Am primit 2 cor. pe I. sem. 1907.

Bradiu Todor alui Iota, Kuvin. Am primit 2 cor. abonament pe I. sem. 1907.

GROSZ NAGY FERENCZ

farmacie și laborator
de articole cosmetice

DEBRECZEN, colțul străzii Șaş

recomandă cele mai renumite medicamente ale sale.

132 de ani cu bun renume!!

Hajdusági
Bajuszpedró.

Pomadă de mustață
DE HAJDUSÁG!

Mustața e frumoasă
dacă întrebuințezi

pomada Hajduság.

cea mai bună pentru creșterea și potrivirea muștelor, pregătită din materie neunsuroasă. Efectul se vede foarte lute și cu siguranță. Scutit prin lege. Un borcan 50 fil. Prin poșta se trimite numai 3 borcane cu 2-15 Cor. Pe lângă rambursă gratuit.

Mai mulți de o mie de medici renumiți recomandă și comandă pacienților lor

Balzul regesc

contra podagrei și a reumei,
recunoscut mai bun medicament de întreaga lume.

Védjegy.

O sticlă 2 cor. In provincie 2 cor. 50 fil. 3 sticle 6 cor. 65 fil. pe lângă rambursă gratuit. Medicament îngăduit de către ministrul de interne.

CREMA FAY. O mare bucurie poate fi pentru dame, că am inventat un medicament, unicul, ce nu-i stricăcios pentru pielea feței.

Știind că toate alifile de până acum pentru înfrumusețarea feței sunt stricăcioasă, după multă străduință mi-a succedat, se inventez un medicament nestricăcios. Nu conține mercuriu, prin urmare:

Crema Fáy e unica nestricăcioasă contra pistruiilor, jubrilor și alte boale de piele.

Crema Fáy dealătură ori ce beșicătură, peclugni și ori ce pată.

Crema Fáy face să dispară sbărciturile, fața pielii o face mai fină și mai curată.

Crema Fáy nu conține nici plumb nici mercurul, și astfel nu e stricăcioasă.

Crema Fáy nu conține materii unsuroase, e în formă de spumă, cu miros plăcut și nu face să lucească fața.

Crema Fáy se poate folosi și ziua, deoarece nu conține unsoare și suplinește bine pudra.

Un borcan de CREMA FÁY 1 cor. Săpunul Crema Fáy, regele săpunurilor de toaletă: 1 cor.

Pudra Fáy întrebuințată cu crema cu tot redă feței o culoare frumoasă, purpurie. O cutie 1 cor.

Pentru sulemenirea feței corespund trei culori, de-șișă nrul 8, rosie nrul 12 și roșle închis nrul 18, deci la comanda rog să vă provocați la numeri. Acestea alifii sunt atât de naturale, încât ori cine le poate întrebuința fără se observă însă. — Un borcan 4 cor.

Apă de pistrui. Cel mai bun medicament pentru delaturarea a pistruiilor efect admirabil, căci îndată redă feței culoare curată, și nu-i stricăcios. Prețul unei sticle 1 cor. 20 fil. Săpun de fiară pentru aceasta apă 80 fileri.

Medicament pentru vopsirea părului blond, brunet și negru. Efect la moment. O singură vopsire e îndajuns, ca părul sau mustața o lună să albă culoarea ce-o dorește. Nu înasprește părul. O sticlă cu medicament pentru ori și ce culoare 4 cor., ce e de ajuns pe un an întreg.

Picturile Senega pentru piept. (Contra tusei și a astmei.) — Iarna în-deosebi pe vremea, când e noros mulți suferă din tusa, respirare neregulată, astmă, nădușeală etc. Aceste boale îl istonesc pe om în un grad, că de multeori abea poate să doarmă, asudă, are dureri de cap, spate. De toate acestea se poate mântui ușor, dacă întrebuințezi Picturile Senega pentru piept. Prețul unei sticle 1 cor. 40 fil.

Blenorrhin este cel mai bun medicament pentru boale venerice atât la bărbați cât și la femei. In o săptămână deplină însănătoșare chiar și la morburile vechi. Mare discreție, pe din afară cu inscripție «Coloniale». Prețul unei sticle cu cele necesare ce ajunge se vindece pe femeie sau bărbat, 3 cor. 50 fil.

Pilule Resanguin, unicul medicament în caz de neregularitate periodică, la dureri ascunse și la răceli de acest soi. Inceată durerile, la moment redă sănătatea. — Un borcan 2 coroane.

Picături indiane pentru dinți alui NAGY. Frecând gingivele cu ele, durerile de dinți provenite din ori ce cauză, nctează-la moment. O sticlă 70 de fil.

FARMACIA

GROSZ NAGY FERENCZ
DEBRECZEN.

la toate comanda le livrarea se face cu reîntoarcerea poștei, în întreaga țară.

APEL

și invitare la abonament!

Prin comunicatul acesta, am onoare a apela, la inimile tuturor românilor — de pretutindenea; — rugându-i se grăbească a abona la subscrisul — opul aranjat de mine, și tipărit primadată cu concesiunea Ven. Consist. Diecezan din Caransebeș de sub Nr. 3423 ex. 1905, carele poartă numele de „Cantorul Bisericesc“.

„Cantorul Bisericesc“ e o adevărată raritate la noi românii, atât ca execuție tehnică, cât și ca cuprins bogat și aranjare practică, e „unicum“.

Pentruca abonenții vechi și noi, se fie în clar cu construcția „Cantorului Bisericesc“ o spun aici: opul acesta bisericesc nu e compus pe note, ca bunăoară cartea dlui A. Lipovan, din Sân-Miclăușul-mare, ci e o carte bisericească, care cuprinde toate cântările bisericești împreună cu tipicul tuturor sărbătorilor.

„Cantorul Bisericesc“ e tipărit cu litere latine, pe două coloare, tipar roșu și negru, în mărime de 18×25 cmr., — conținând aproape 40—50 coale de tipar pe hârtie durabilă.

Cuprinsul lui e următorul: Vecernia, Utronia și Liturgia pe 8 glasuri, la utrenie sunt adauși psalmii cei aleși cu pripelele sântilor și sărbătorilor, cari se cântă după: „Laudăți numele Domnului“; iar la liturgie sunt adause: cântarea a III-a și a IV-a din canoanele sfinților, cari se cântă la fericiri, dela: Fericiti veți fi... apoi podobiele glasurilor și cântări velesitoare; apoi urmează: rânduiala vecernei, utreniei și liturgiei, următoarelor sărbători: 1. Nașt. Năc. de Dzeu, 2. Înălț. Sfintei Cruci, 3. Santa Parascheva, 4. Sântul Dimitrie, 5. Sântii Arhangeli, 6. Intrarea în biserică, 7. Sântul Nicolae, 8. Nașterea Dlui, 9. 26 Decemvrie, 10. Sântul archid. Stefan, 11. Tăierea împrejur și sântul Vasilie, 12. Dumineca sfinților părinți, 13. Botezul Dlui, 14. Sântul Ion Botezătorul, 15. Trei ierarchi, 16. Intimpinarea Dlui, 17. Bunavestire, 18. Sântul m. George, 19. Sântii împăr. Constantin și Elena, 20. Nașt. lui Ion Botezătorul, 21. Sântii ap. Petru și Pavel, 22. Profetul Ilie, 23. Schimb. la față, 24. Adorm. Născătoarei de Dzeu, 25. Tăierea capului sântului Ion, 26. Dumineca Florilor, 27. Joia patimilor, 28. Vinerea patimilor, 29. Sâmbăta patimilor, 30. Dumineca învierii Dlui, 31. Dumineca Tomii, 32. Înălțarea Dlui, 33. Dumineca Pog. Duhului sânt, 34. Dumineca tuturor sfinților, 35. Troparele și condacele mineiului, 36. Troparele și condacele triodului și penticostarului, 37. Tipicul bisericesc pentru toate cazurile, 38. Rânduiala cununiei, 39. Rânduiala parastasului, 40. Rânduiala înmormântării mirenilor, 41. Înmormântarea copiilor, 42. Înmormântarea în săptămâna luminată, 43. Tedeum, 44. Chemarea Duhului sânt, 45. Adaus. Acesta cuprinde niște note esplicătoare referitoare la tipicul bisericesc.

„Cantorul Bisericesc“ după cum se poate vedea din cuprinsul schițat aci, întrunește în sine: mineiul, triodul, penticostarul, strajnicul, catavasierul, octoichul și molitvelnicul.

Prețul broșat pentru abonenți de exemplar 8 coroane, legat în pânză frumos ornamentat cu aur 10 cor., legătură luxoasă în piele 14 cor. — Pentru cei neabonați de fiecare exemplar 2 coroane mai mult.

La finea „Cantorului Bisericesc“ se va publica conspectul tuturor persoanelor, cari au sprijinit edarea lui prin abonare, — împreună cu exemplarele abonate.

Opul va apărea în anul curent.

Deliblat (Temesm.), la Botezul Dlui.

Cu stimă deosebită:

George Bujigan,
învățător.

La Administrația noastră se află următoarele cărți de vânzare:

„La Roma“ de Russu Șirlianu	Cor. 2.—	plus 10 fil. porto
„Povestiri și schițe“ de S. Secula	1.—	5 „
„Nuvele“ de Emil Zola	Cor. 0.40	5 „
„Școlarul declamator“	„ 0.50	5 „
„Stropi de roauă“	„ 1.—	10 „
„Aur“ Const. Hodoș	„ 1.50	10 „
„Telegrame“ farză în 3 acte	„ 0.30	3 „
„Amicul Poporului“ T. Vuiculescu	„ 1.—	10 „

„Laboratoire Cosmetique Matild“

Contra catharelor cele mai învechite a le

ofticeii,

mai folositor e decât ori și ce altele sirupul de brad Castillio. Alină tusa, încetează asudările de peste noapte, patentează apetitul bolnavului, încetează scui-parea de sânge. Prețul unei sticle 2 cor. 40 fil. In casuri de tot grave și pilulele „Guajacolin“ o cutie 4 cor.

47 Klgr. cântărea
dl Dr. Gera Attila din Volo-sánka, care din tuberculoasă s'a vindecat prin sirupul de brad Castillio și de sirupul Hypophosphat

s'a îngrășat de 120 Klgr.

Pentru anemici, femeii în galbinare, pe cari ti doare foarte mult mijlocul spatelor, căror le slăbesc puterile la un lucru bagatel, pe cari consecvent ti doare capul slabilor, cari doresc că se îngrășe și întărească, cel mai bun medicament e „SYR HYPOPHOSPH. Co KUN“, recomandat de mai mulți medici. O sticlă 2 cor. 40 fil.

Epistole de recunoștință în schimbul timbrelor de trimetere pot da ori și cui.

Iată câteva:

On. Dn Kun István în Hajduszovát. Sirupul de brad Castillio al Dtale a folosit foarte ficei mele bolnavă de consumțiune, rog cu reîntoarcerea poștei încă două sticle. Nandrassy D. Mihály, preot, com. Gömör, Restér, u.p. Ochtina.

On. Dle! Lucrurilor publicate în ziar nu le-am dat crezământ până acum, dar de când am comandat dela Dta sirupul Hypophosphat, recunosc că și în cenusă se găsește mărgăritar. Ori și cui pot recomanda cu conștiința liniștită medicamentele Dvoastre. — Dzeu să te trăiască, ca să poți lucra pentru binele omenimei etc. Alexandru Gera, preot gr.-or., conducătorul domeniului episc., Beiuș.

Fără mercuriu și plumb! Nestricăcios!

Doamnelor!

Dacă doriți o față curată, frumoasă și rumenă să-ții delatură pistrui, petele de ficat, so întrebuințezi

CREMA-ALIFIA-**MATILD** 1 coroață.
SAPUNUL 1 cor. 60 f.
PUDRA 80 fileri.
1 coroață.

Dacă nu folosește, prețul se retrimite!

Nu mai mor porcii!

Pravul de porci (scutit prin lege și sprijinit de stat) este o invenție epocală pentru economii. Cine o întrebuințează după îndrumările prescise: porcul scapă și de boala cea mai primejdioasă și că cele scrise nu formează reclamă, mă îndătoresc se dau prețul pentru fiecare porc mort, dacă întrebuințând acest prav, porcul totuși o murit. — O cutie 2 coroane.

Se capătă

la farmacistul KUN ISTVÁN

laboratoriu de medicamente cosmetice

„Laboratoire cosmetique MATILDE“ (intemeiat după modelul celui din Paris la 1895 în Budapesta)

HAJDUSZOVÁT 3a (lângă Debreczen).

